

ΕΤΟΣ 71ov

5 Μαρτίου 2023

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 10 (3640)

ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΠΙΣΤΗ ΚΑΙ ΖΩΗ

Ἡ σημερινή Κυριακή εἶναι ἀφιερωμένη στήν ὀρθόδοξη πίστη καί παράδοση. Ἀφορμή γιά τήν καθιέρωση αὐτοῦ τοῦ ἑορτασμοῦ ὑπῆρξε ἡ κατά τό ἔτος 842 ἀναστήλωση τῶν ἱερῶν εἰκόνων. Αὐτές, ὡς γνωστόν, εἶχαν ἀποκαθλωθεῖ ἀπό τούς εἰκονομάχους, οἱ ὁποῖοι δέν ἦταν σέ θέση νά κατανοήσουν τό θεολογικό καί λειτουργικό ὑπόβαθρο τῆς τιμητικῆς προσκυνήσεώς τους. Ἡ αὐτοκράτειρα ἁγία Θεοδώρα, πού τό ἱερό λείψανό της –μετά τήν Ἄλωση τῆς Κωνσταντινουπόλεως– διαφυλάσσεται ἄφθαρτο στήν Κέρκυρα, συνέβαλε τά μέγιστα στήν εἰρήνευση τῆς Ἐκκλησίας καί τῆς Αὐτοκρατορίας.

Ἐπί τῆς βασιλείας της κατέπαυσαν οἱ σκληροί διωγμοί ἐναντίον τῶν Ὀρθοδόξων καί οἱ εἰκονομαχικές ἐριδες πού διήρκεσαν περισσότερο ἀπό ἑκατό χρόνια. Ἀποκαταστάθηκαν ἡ ὀρθόδοξη πίστη καί ὁ σεβασμός πρὸς τίς ἅγιες εἰκόνες.

Σύντομα ὁ ἑορτασμός τῆς ἀναστηλώσεώς τους προσέλαβε ἕνα εὐρύτερο περιεχόμενο. Θεωρήθηκε ὡς ὁ θρίαμβος τῆς Ὀρθοδοξίας ἐναντί τῶν ποικίλων αἰρετικῶν ἀποκλίσεων, διά τῶν ὁποίων χωρίζεται ὁ ἄνθρωπος ἀπό τόν Χριστό.

Ἐπιπροσθέτως, ἡ Ἐκκλησία μας προσφυῶς ἔχει ἀπό ἐτῶν καθιερώσει κατά τήν σημερινή Κυριακή νά προβάλλεται παντοιοτρόπως καί ἡ Ἐξωτερική Ἱεραποστολή, μέ τήν ὑπενθύμιση τοῦ χρέους νά βοηθοῦμε ἠθικά, προσευχητικά, ὑλικά στήν διάδοση τοῦ Εὐαγγελίου «εἰς πάντα τά ἔθνη». Καί τοῦτο, γιατί εἶναι ἄμεση ἡ ἀλληλεξάρτηση μεταξύ τῆς παραλαβῆς τῆς Ἀληθείας καί τῆς παραδόσεώς της πρὸς ἐκείνους πού τήν ἀγνοοῦν. Ἡ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία, χωρίς νά ἀπομακρύνεται ἀπό τό Εὐαγγέλιο καί τήν διδαχή τῶν ἁγίων Πατέρων, διαλέγεται συνεχῶς μέ τόν κόσμον καί ἐπιθυμεῖ νά τοῦ παραδώσει ὅ,τι ἔχει παραλάβει. Δηλαδή τήν παρακαταθήκη τῆς ἀληθοῦς πίστεως καί τό προφητικό, ἀποστολικό,

5 Μαρτίου 2023: ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ)
«Ἀνάμνησις τῆς ἀναστηλώσεως τῶν ἱερῶν εἰκόνων». Κόνωνος ὁσιομάρτυρος (α΄ αἰ.).
Κόνωνος μάρτυρος τοῦ κηπουροῦ (γ΄ αἰ.). Μάρκου ὁσίου τοῦ Ἀθηναίου (δ΄ αἰ.),
Γεωργίου νεομάρτυρος τοῦ ἐκ Ραφάνης.
Ἦχος: πλ. α΄ – Ἐωθινόν: Ε΄ – Ἀπόστολος: Ἐβρ. ια΄ 24-26, 32-40 –
Εὐαγγέλιον: Ἰωάν. α΄ 44-52.
Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 12 Μαρτίου, Β΄ Νηστειῶν (Γρηγορίου Παλαμᾶ).
Ἀπόστολος: Ἐβρ. α΄ 10 - β΄ 3 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. β΄ 1-12.

τῆς Ἐπαγγελίας, ἔτσι καί ὁ Χριστός σταυρώθηκε ἐκουσίως γιά τήν σωτηρία τοῦ κόσμου καί ἀψήφησε τήν κατασχύνη καί τήν ἀτίμωση, τόν ὄνειδισμό τοῦ σταυρικοῦ θανάτου, ἀπό ὑπερβάλλουσα γιά τόν ἄνθρωπο ἀγάπη.

Ὁ Μωυσῆς προβληματίζει τόν πιστό ἄνθρωπο κάθε ἐποχῆς. Ἐπιλέγει τήν κακοπάθεια χάριν τῆς σωτηρίας τοῦ λαοῦ καί γιά νά ὄνειδίζεται σάν τόν Χριστό, ἐνῶ ἀπορρίπτει τήν ἁμαρτία, τήν τρυφή καί τίς ἀπολαύσεις τῶν θησαυρῶν τῆς «Αἰγύπτου», γιατί ἀπέβλεπε στήν ἐκ Θεοῦ ἀνταπόδοση. Πρὸς αὐτόν ὁμοιάζουν καί οἱ ἅγιοι Ὀμολογητές τῆς πίστεώς μας, πού ἔδωσαν ἀκόμη καί τό αἷμα τους γιά τήν Ὀρθοδοξία καί τήν τιμή τῶν ἱερῶν εἰκόνων, ἡ ὁποία «πρὸς τό πρωτότυπον διαβαίνει», κατά τόν Μέγα Βασίλειο.
Ἀρχιμ. Ν. Κ.

ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ 5 ἕως 11 Μαρτίου 2023

Τό Γραφεῖο Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μεριμνᾷ γιά τήν διάδοση τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, ἰδιαίτερα στίς χώρες τῆς Ἀφρικῆς καί τῆς Ἀσίας, μηνιαία μισθοδοσία ἰθαγενῶν κληρικῶν καί γιά ἄλλα πολλά. Σᾶς εὐχαριστοῦμε γιά τήν συμπαράστασή σας στό ἱεραποστολικό μας ἔργο.

Λογαριασμός (IBAN) Ἐθνικῆς Τραπεζῆς: **GR0501101460000014655807494**

Παρακαλοῦμε θερμά, μετά ἀπό ὁποιαδήποτε κατάθεση, νά ἐπικοινωνεῖτε μέ τό Γραφεῖο Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς στά τηλ. 210-7272315, 316.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας» τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Έβρ. ια΄ 24-26, 32-40)

Μάρτυρες τῆς Πίστεως

Ἀδελφοί, πίστει Μωϋσῆς μέγας γενόμενος ἠρνήσατο λέγεσθαι υἱὸς θυγατρὸς Φαραῶ, μᾶλλον ἐλόμενος συγκακουχεῖσθαι τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ ἢ πρόσκαιρον ἔχειν ἁμαρτίας ἀπόλαυσιν, μείζονα πλοῦτον ἠγησάμενος τῶν Αἰγύπτου θησαυρῶν τὸν ὄνειδισμόν τοῦ Χριστοῦ· ἀπέβλεπε γὰρ εἰς τὴν μισθαποδοσίαν. Καὶ τί ἔτι λέγω; ἐπιλείπει γὰρ με διηγούμενον ὁ χρόνος περὶ Γεδεῶν, Βαράκ τε καὶ Σαμψὼν καὶ Ἰεφθάε, Δαυῖδ τε καὶ Σαμουὴλ καὶ τῶν προφητῶν, οἱ διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραζαν στόματα λεόντων, ἔσβησαν δύναμιν πυρός, ἔφηνον στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλοτρίων· ἔλαβον γυναικὲς ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἐτυμpanίσθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν· ἕτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων πείραν ἔλαβον, ἐτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς· ἐλιθάσθησαν, ἐπίρσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον, περιήλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος, ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὄπαῖς τῆς γῆς. Καὶ οὗτοι πάντες μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως οὐκ ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρείττον τι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσι.

μαρτυρικό καὶ πατερικό ἦθος τῆς τὸν ἴδιο τὸν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό, Ἔσταυρωμένο καὶ Ἀναστάντα· γιὰ νὰ ἐκκλησιοποιηθεῖ, νὰ ζήσει καὶ νὰ σωθεῖ ὁ κόσμος.

Οἱ Ἅγιοι τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, συνεργοὶ Θεοῦ

Τὸ ἀποστολικὸ ἀνάγνωσμα τῆς ἡμέρας ἀνταποκρίνεται ἄμεσα στὸ περιεχόμενο τῆς ἑορτῆς τῆς Ὁρθοδοξίας. Προέρχεται ἀπὸ τὴν πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολή τοῦ ἀποστόλου Παύλου, ἡ ὁποία ἀπευθύνεται σὲ χριστιανούς ἰουδαϊκῆς καταγωγῆς πού πιθανότατα ζοῦσαν στὴν Παλαιστίνη καὶ γνώριζαν καλὰ τὴν Παλαιὰ Διαθήκη. Ὁ Παῦλος ἀναφέρεται σὲ πρόσωπα πού ὑπῆρξαν συνεργοὶ τοῦ Θεοῦ στὴν πραγμάτωση τῆς ἐν Χριστῷ σωτηρίας· στοὺς Πατριάρχες, τὸν Μωυσῆ, τοὺς βασιλεῖς καὶ προφήτες καὶ ὄλους τοὺς Ἁγίους καὶ Δικαίους, πού ἔζησαν καὶ ἀγωνίσθησαν μὲ ἐφόδιο τὴν πίστη στὸν ἕνα καὶ ἀληθινὸ Θεό.

Ὁ προφήτης Μωυσῆς, προτύπωση τοῦ Κυρίου

Ὁ Ἀπόστολος προβάλλει ἰδιαίτερως τὸν προφήτη Μωυσῆ, ὁ ὁποῖος, ὡς γνωστόν, διασώθηκε θαυματουργικά ὅταν ἦταν βρέφος, διότι δὲν

Μετὰφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, λόγω τῆς πίστεως τοῦ ὁ Μωυσῆς, «ὅταν μεγάλωσε», ἀρνήθηκε νὰ λέγεται γιὸς τῆς θυγατέρας τοῦ Φαραῶ, ἀλλὰ προτίμησε μᾶλλον νὰ ὑποφέρει μαζί μὲ τὸν λαὸ τοῦ Θεοῦ παρά νὰ ἀπολαμβάνει πρόσκαιρη ἁμαρτωλὴ ζωὴ, ἐπειδὴ θεώρησε τὴν ταπείνωση πού προεϊκόνιζε τὴν ταπείνωση τοῦ Χριστοῦ ὡς μεγαλύτερο πλοῦτο ἀπὸ τοὺς θησαυροὺς τῆς Αἰγύπτου· γιὰτὶ ἀπέβλεπε στὴ (μέλλουσα) ἀνταπόδοση. Καὶ τί νὰ μνημονεύσω ἀκόμη; Πραγματικά, δὲν δά μού φθάσει ὁ χρόνος ἂν διηγηθῶ περὶ τοῦ Γεδεῶν καὶ τοῦ Βαράκ καὶ τοῦ Σαμψὼν καὶ τοῦ Ἰεφθάε, καὶ περὶ τοῦ Δαβὶδ καὶ τοῦ Σαμουὴλ καὶ τῶν (λοιπῶν) προφητῶν, οἱ ὁποῖοι μὲ τὴν πίστη κατέλυσαν βασιλεία, ἐπέδειξαν δικαιοσύνη, πέτυχαν τὴν πραγματοποίηση τῶν ὑποσχέσεων τοῦ Θεοῦ, φίμωσαν τὰ στόματα λεόντων, ἔσβησαν τὴ δύναμη τῆς φωτιάς, διέφυγαν ἀπὸ τὴ σφαγὴ, θεραπεύθηκαν ἀπὸ ἀρρώστειες, ἀναδείχθηκαν ἰσχυροὶ στὸν πόλεμο, ἔτρεψαν σὲ φυγὴ τὰ στρατεύματα ἐχθρῶν· πολλές γυναικὲς πήραν πίσω τοὺς νεκροὺς τους, πού ἀναστήθηκαν· ἄλλοι βασανίστηκαν μὲ τὸ τύμπανο μέχρι θανάτου, καὶ δὲν δέχθηκαν τὴν ἀπελευθέρωση, γιὰ νὰ πετύχουν τὴν ἀνάσταση σὲ καλύτερη ζωὴ· ἄλλοι δοκίμασαν ἐξεντελισμούς καὶ μαστιγώσεις, καὶ ἀκόμη περισσότερα δεσμὰ καὶ φυλακίσεις· λιθοβολήθηκαν, πριονίστηκαν, ὑπέστησαν βασανιστήρια, θανατώθηκαν μὲ μαχαίρι, περιπλανήθηκαν ντυμένοι μὲ δέρματα προβάτων, μὲ δέρματα κατσικῶν, ὑπέστησαν στερήσεις, θλίψεις, κακουχίες, –τέτοιων ἀνθρώπων δὲν εἶναι ἄξιος ὁ κόσμος–, περιπλανώμενοι σὲ ἐρήμους καὶ σὲ βουνὰ καὶ σὲ σπήλαια καὶ στίς τρύπες τῆς γῆς. Καὶ ὅλοι αὐτοί, μολονότι εἶχαν καλὴ μαρτυρία γιὰ τὴν πίστη στὸν Θεὸ λόγω τῆς πίστεώς τους, ἐντούτοις δὲν πέτυχαν τὴν ἐκπλήρωση τῆς ὑποσχέσεως (περὶ τῆς μέλλουσας ζωῆς), καθόσον ὁ Θεὸς εἶχε προβλέψει κάτι ἀνώτερο γιὰ ἐμᾶς, γιὰ νὰ μὴ σωθοῦν, δηλαδή, χωρὶς ἐμᾶς.

(Ἀπὸ τὴ νέα ἔκδοση: Ἡ Καινὴ Διαθήκη, τὸ πρωτότυπο κείμενο μὲ νεοελληνικὴ ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

τὸν ἔριξαν στὸν ποταμὸ Νεῖλο γιὰ νὰ πνιγεῖ. Υἱοθετήθηκε ἀπὸ τὴν θυγατέρα τοῦ Φαραῶ. Μεγάλωσε στὰ βασιλικά ἀνάκτορα καὶ «ἐπαιδεύθη πάση σοφίᾳ Αἰγυπτίων» (Πράξ. 7,22). Ὅμως, παρ' ὅλα αὐτά, στὴν καρδιά του ἦταν ζωντανὴ ἡ πίστη στὸν ἀληθινὸ Θεὸ καὶ θερμὴ ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν κακουχούμενο ἀπὸ τοὺς Αἰγυπτίους ἰσραηλιτικὸ λαὸ, ἐκ τῶν σπλάχων τοῦ ὁποῖου προήρχετο καὶ ὁ ἴδιος.

Γι' αὐτὸ ἀρνήθηκε τὰ προνόμια καὶ τὰ ἀξιώματα πού τοῦ παρεῖχαν οἱ Αἰγύπτιοι καὶ προτίμησε νὰ κακοπαθήσει μὲ τοὺς ὁμοεθνεῖς του. Αὐτὴ ἡ πράξη τοῦ Μωυσέως ἔχει πολὺ μεγάλη σημασία γιὰ τὴν χριστιανικὴ Ἐκκλησία, καθότι εἶναι προφητικὸς τύπος τῶν ὄσων ἀργότερα θὰ συν-βαίνουν στὸν ἴδιο τὸν Κύριο.

Ὅπως ὁ Μωυσῆς ἐγκατέλειψε τὴν Αἴγυπτο γιὰ νὰ ἐλευθερώσει τὸν λαὸ τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τὴν δουλεία τοῦ Φαραῶ καὶ νὰ τὸν ὀδηγήσει στὴν Γῆ